

ICE CREAM FESTIVAL ANEB NAROZENINY TROCHU JINAK

Jednoho červencového dne roku 2015 – dostatečně dopředu, jsem se ze zpráv v Country radiu dozvěděla, že se v Praze bude konat festival zmrzliny.

Hned mi bylo jasné, že tuhle akci si nemůžu nechat ujít a začala jsem obepisovat kamarády s tím, že hledám doprovod. Bohužel opět mi každý napsal, že nemůže.

Ač vím, že je časově hodně zaneprázdněná i ona, zkusila jsem se zeptat i kamarádky Káji, kterou znám z kavárny v letohrádku Hvězda, kde vypomáhá.

„Hele já ještě nevím, co bude, možná budu v práci, fakt nevím, nedokážu ti to teď říct a nechci ti slibovat nic, co by pak nevyšlo.“ Byla její reakce. Byla jsem zklamaná, ale těšilo mě, že neslibuje něco, s čím bych počítala a pak jsem mohla být smutná, když by to neklaplo. Nakonec jsem byla informovaná od kamaráda, kterého jsem poznala přes jeho mamku, kterou znám z Hvězdy přes naše psy, že by se mnou jel jeho táta a brácha.

S nadšením jsem se těšila, že se na akci dostanu. No nedopadlo to jinak, než že jsem v den konání dostala zprávu, že Karel musí dodělat něco do práce, takže se mnou na akci jet nemůže. Zklamaná na plné čáře jsem se pokoušela vyrovnat s myšlenkou, že budu doma a šla jsem se natáhnout. Po chvíli jsem dostala SMS od Káji, že má babičku v nemocnici a že jede za ní a netuší, na jak dlouho to tam bude, takže kdyby se tam odtud dostala nějak v čas, dá mi vědět. Po pár hodinách relaxu s myšlenkou na akci jsem Káje zavolala a dozvěděla se, že je stále v nemocnici, tudíž to moc nevypadá.

Už jsem se vykašlala na to, trápit se tím, že o akci přijdu a usnula jsem. Z odpoledního odpočinku mě probudil telefon:

„Ahoj, si doma?“

„Jasně.“

„Si teď doma jo?“

„Jsem doma no, proč?“ potvrdila jsem znova svojí polohu výskytu a nechápavě jsem se ptala na důvod otázky.

„Tak za deset minut buď dole.“

„Cože? Si děláš srandu?“

„Za deset minut dole, jedeme.“

V tu chvíli jsem byla probraná tak rychle, jako nikdy. Je pravda, že deset minut jsem nedala, ale za čtvrt hodiny jsem byla před barákem, kde Kája už čekala, a vyrazily jsme směr Vypich – na tramvaj.

Vstup na akci jsme díky mojí průkazce měly zdarma a pak už nic nebránilo tomu, uspokojit svoje chuťové buňky.

Druhů zmrzlin bylo na místě neuvěřitelné množství a tak volba nebyla lehká.

Vzhledem k tomu, že mám pro zmrzlinu slabost, ochutnala jsem jich nesččetně, při čemž jsem ani tak nebyla zmrzliny přejedená. Užila jsem si těch pár hodin, co jsme na akci byly opravdu skvěle. Nehledě na to, že tento 1. Ročník této akce vyšel na den mých narozenin, takže to byl báječný způsob, jak je oslavit.

Káje se akce také líbila a i když zvládla o hodně méně zmrzliny, než já, obě jsme si akci užily.

Pevně doufám, že se akce stane pravidelnou a tento rok bude znovu

Přikládám vám z večera pár fotek ke zhlédnutí.

Vaše Petra

V Praze 15. 2. 2016

Přikládám fotku pána, který vyráběl zmrzlinu přímo na akci i jednu svojí.

